

Patellaluxation är ingen vanlig åkomma på westie, men det förekommer. Tillståndet innebär att knäskålen (patella) åker ur läge från sitt spår på nedre delen av lårbenet. Det kan ske antingen utåt (lateralt) eller inåt (medialt) vilket är det vanligaste.

Att patellan kan åka ur läge beror på anatomin i området, t.ex en grund fåra i lårbenet eller en liten knäskål. Benets vinklar spelar också in.

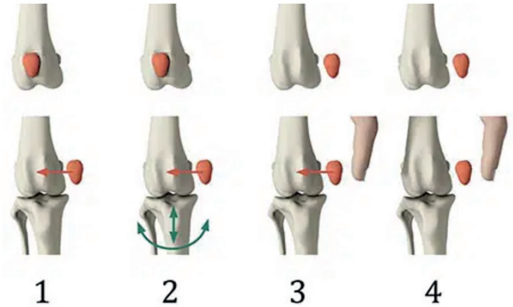
Symtomen kan variera mycket. På många märks det knappt alls, medan andra kan få smärtsamma låsningar i knäleden. Det klassiska är att hunden tar några hoppasteg med sträckt ben, skakar till det och springer på som vanligt igen. Direkt smärta är enligt min erfarenhet ganska ovanligt, snarare obehag om det händer ofta.

Diagnosen ställs genom att veterinären känner om knäskålarna ligger stabilt eller går att skjuta ur läge. I grava fall ligger de permanent ur läge. Dessa fall kan paradoxalt nog vara minst besvärade då de slipper fasen där knäskålen hoppar i och ur läge.

Behandlingen är operation. Det finns flera olika metoder för att antingen fördjupa skåran där patellan ska glida eller med metallstift, styra knäsenan åt rätt håll. Kombinationer av dessa görs också.

Innan operation får man ta ställning till hur besvärad hunden är, kontra risker för komplikationer mm.

Ärftlighet finns, även om man inte kunnat fastställa exakt hur den ser ut. På flera små-hundsraser krävs ett patellaintyg innan avel. Beroende på hur vanligt det är i rasen kan det vara så, att bara helt friska individer (grad 0) får användas eller lindrig luxation (grad 1) i vissa kombinationer i andra raser.

Klassificering av luxation grad 1 till 4
Grafik: Jonas Lauströr

Leg.vet Per Bransell
Specialist i hundens och kattens sjukdomar
Arkenzoo Veterinärklinik Falun och Borlänge

